Jiří Washington.

Není snad ani jediného dne v roce, jenž by nás nepřipomínal na nějakou pamětihodnou událost z doby minulé, aneb narozeniny nějakého člověka lidumila, jenž lidstvo šťastnějším a uvědomělejším učiniti se snažil. Tak dnes s vděčností a láskou připomínáme sobě narozeniny největšího Amerikána, Jiřího Washingtona.

V dějinách shledáváme, že každé umělé, neb násilně vyvolané bezpráví, ať ve směru náboženském, neb politickém, došlo kritického okamžiku, v němž proraženy bráze pověry a zlomena pouta, těžce trpícího člověčenstva. Tak prostopášnou a panovačnou mocí Říma vyvoláno bylo veliké hnutí reformatorské. Tak na trůně anglickém bylo třeba tvrdohlavého tyrana, jakým byl Jiří III., aby si americké kolonie mohly vybojovati svobodu.

Není snad národa, jenž by byl neprošel zkoušku ohněm, jenž by byl nebyl nucen dobou času odvážiti se k odboji na život neb smrt, nechtěl-li pozbýti svou nejsvětější moc — právo sebeurčování.

Trpké bylo zklamání prvních osadníků amerických, kteří základ k prvním třinácti koloniím položili.

To nebyla svoboda náboženská ani politická. Tak oni si svobodu nepředstavovali, když k vůli ní břehy Evropy opouštěli. Trudné jsou vzpomínky na nerovný ten boj, pro svou novou vlasť sice nadšených, však v umění válečném nevycvičených bojovníků, jimž náš hrdina za vrchního velitele prohlášen byl. Míra útrap jejich byla tak vrchovatá, že srdce každého lidumila to žalem naplniti musí; a smutně jímá nás vědomí, že právě za nezadatelná práva — život, svobodu a vyhledávání blaha nejvíce krve lidské prolito. Však nejen Washingtona dnes s vděčností vzpomínáme, ale i všech těch, kteří pochodeň svobody v záři ohně a za řinkotu zbraní k vítězství nesli. Jemu však nejvíce platí náš vděk. Bylť on duchem celého hnutí, jenž přes všechno osočování a podezřívání nepřátel neztrácel ducha a odvahy, nýbrž poznav cestu a vhodné prostředky, energicky spěl za cílem.

Bude tomu letos sto let, co hrdina náš dřímá svůj sladký sen v zemi jemu nad jiné milé a jíž celý svůj život obětoval a vším právem "otcem vlasti" od svých krajanů nazván byl.

Nuže krajané, připomeňme si, že naše země začíná opět novou epochu svých dějin, při čemž i my hrajeme svou úlohu. Neboť jak známo, národ náš spočívá, žije a trvá na té zásadě, že vůle lidu jest nejvyšší. Stůjme proti všem nebezpečím, jež ohrožují náboženskou i politickou svobodu. Hajme zděděná naše práva a pilně sledujme cíl pravých zásad svých. Pak bohda zora lepších dnů nám vzplane.

F. B. Matlach,
Clarkson, Neb.

O tuberkulose.

V březnovém čísle North American Review Dr. S. A. Knopf v důkladném článku pojednává o tuberkulose a trestuhodné zrovna lhostejnosti, jakou osvědčuje lidstvo vůči nebezpečné nemoci této.

Rozpravu svou začíná Doktor Knopf rčením Pasteurovým, že "jest to v moci lidské, aby všecky cizopásné choroby vymizely ze světa." Ačkoli výpověď tato je snad poněkud sanquinická, vezmeme-li v úvahu povahu lidskou, není pochybnosti, že pokud tuberkulosy, difterie, tyfu a několika jiných nemocí se týče, je dosti blízko pravdě, jak dokazuje řídké objevení a rychlé potlačení neštovic v každé civilizované obci na severní polokouli. A přece při nejhorším nejsou neštovice tak smrtící, jako tuberkulosa, neb difterie. Všeobecný strach před prvnějšími u porovnání téměř se všeobecnou lhostejností, pokud posledějších se týče, nemají žádného podkladu ve skutečnosti. Dr. Knopf poukazuje, že každá šestá bytost lidská je tuberkulosní a že sedmina všech úmrtí v této zemi zaviněna jest souchotinami čili tuberkulosou dýchacího ústrojí, nejosudnější a nejčastější ze všech nemocí.

Podstata mikro-organismu tuberkulosy, objevená Kochem hned [illegible] a způsob, jakým vnikaje [illegible] do živočišného organismu, je [illegible] Nejčastěji [illegible] krmu, neb pitím mléka z tuberkulosních živočichů, neb dýcháním prašného vzduchu prosyceného bacilly ze suchých chrchlů souchotinářů. Ježto tuberkulosa není dědičnou, aniž nakažlivou a přenáší se pouze jedním z těchto dvou způsobů, aneb poměrně řídkou infekcí otevřené rány, je zřejmo, že prostředky ku vyhlazení této nemoci spočívají v odstranění všeho tuberkulosního dobytka dříve než do jatek vejde a všech tuberkulosních dojných krav a za druhé, v ponaučení těch, kdož nemocí trpí a obecenstva vůbec, aby prvnější odstraňovali chrchle tím způsobem, aby nemohly se státi zdrojem nákazy jiným, neb opětné infekce pro ně samé. Kdyby všem souchotinářům mohlo býti vštípeno do mysli, že nedbalosť v tomto ohledu je nejenom zdrojem smrti a nemoci pro mnohé z těch, s nimiž se nejčastěji stýkají, nýbrž že stěžují vlastní své případy, je možno, že veliké procento z nich následovali by časté pokyny lékařů a časopisů o náležitém odstraňování chrchlů. Zde podotýká Doktor Knopf, že chrchlání do lahviček, ačkoli je nejbezpečnější cestou k zabránění další infekce, není příjemno těm, kdož nepřejí si upozorňovati na slabost svoji. Kdo chce používati šátků, měl by je spáliti hned po upotřebení, neboť šátky zašpiněné nejspíše roznáší nákazu v kapsách, v prádle a na ruce. Tento pokyn jest ovšem dosti dobrý pro třídu inteligentní a zámožnější, avšak v případě chudých souchotinářů měl by stát zakročiti, aby nákazu dále nerozšiřovali.

Řádění tuberkulosy dá se zameziti jedině stálým poučováním a vzděláváním mass lidu, což ovšem je práce zdlouhavá; avšak prvotní příčiny infekce, tuberkulosní pokrmy a mléko, mohly by býti snadněji a v čase poměrně krátkém odstraněny. Zákony o prohlídce masa a mléka, jimiž dostalo by se plné moci spolkovým, státním a místním zdravotním úřadníkům a zároveň náhrady majitelům nezdravých zvířat, měly by býti přijaty a prováděny.

V každém roce na tuberkulosu zemře asi dvakráte tolik lidí, jako na kteroukoli jinou nemoc. To jest zcela zbytečno, ježto tuberkulosa jest nejenom snadno zhojitelna, když zakročí se proti ní v čas, ale může býti vykořeněna bez karanténních opatření, jakmile veřejnost odhodlá se bojovati proti ní.

Nápady mého strýčka.

Sděluje Jan Šotek.

Můj strýček je takto jen obyčejný člověk, ale mívá někdy znamenité nápady. Ten aby byl honěným v péře, mohl být jistě výborným spisovatelem, aneb uspoň česko-americkým novinářem. A což potom kdyby to chodilo teď, jako v starověkém Řecku a jen tak hubou se filosofovalo, stal by se snad dokonce druhým Sokratem. Ale to jsou ty věčně osudné "kdyby". Těch nebýt, vypadal by svět už dneska docela jinak, jenom to můj strýček neví, zda-li lépe neb hůře. Já zas mám péro hezky v moci, ale schází mi nápady. On ví a neumí, já umím a nevím. Zrovna jak se ten svět točí. I napadlo mi tedy (tohle byl přeci můj nápad), abychom se podle nové doby "ztrustovuli" a dokázali společně, co nedovedeme jednotlivě. On totiž bude myslit a já budu psát. Mně beztoho už bylo dávno líto těch jeho nápadů, že tak bez ozvěny a užitku zanikaly, nepobavíce a nepoučíce nikoho, vyjímaje mé pusté nitro a ubohou hlavu, pole to hrozně neúrodná. Už podle svat. písma: "mnoho zrní padne na skálu". A proto, kdo chce mít jistější úrodu, musí míti více polí, t. j. širší pole, kde se trefí též na žírnou zem. A to chci zjednat nápadům mého strýčka. Ať je slyší zástupové, neb pak snad přeci v některých těch srdcích se ujmou, vyklíčí, vzrostou a vydají sladké ovoce. Co mne se týče, mám vůli dobrou a odhodlání pevné, leč nevím, nevím jak to dovedu. Avšak statečnému nálož svět. A s kuráží do toho, půl bude hotovo. Jen chci ještě připodotknout, že jestli strýčkovy nápady nebudou se vždy hladce číst a lehce zažívat, nebude to jeho vinou, ale spíše mé neobratnosti v jich podávání. I také nedá se vždy vysloviti mrtvou literou, co živá slova tak případně pronesou. Jeť písmo, více neb méně, poutem myšlének a dvorní etikrtou mluvy. Co musí do formy už není živé.

Můj strýček je horlivý čtenář a vzdor svému už hezkému věku a mnohým trampotám a zkušenostem, zajímá se o ten svět s celou duší. Jak říkám, že je živým barometrem duchovní povětrnosti světové. Zastihnuli ho odpoledne (pošta k nám chodí v poledne) s tváří vyjasněnou, to už nemusím se ani ptát a vím, že poslední noviny jsou dobru příznivé; mračí-li se však a čelo kaboní, vím, že zas zlaboh ve světě vládnul a darebáctví slavilo svůj kvas. Neb jsa člověkem z lidu, nedovede city své zakrývat jako to dovedou páni: smát se, když srdce krvácí a plakat, když plesá. On je živá pravda. Struny duše jeho zazvučí podle toho, jak se jich dotkne a každý může je slyšet. Však uslyšíte! Svět není nikdy prost interesu, ale poslední rok byl ho obzvláště pln. Někdy říkal strýček, že už ho to všechno na smrt unavuje, a mrzutě praštil s novinami, jako by je nikdy více do ruky už vzíti nechtěl. Leč druhý den četl zase a jako by se omlouval podotknul: "co mám dělat, když už to přijde, tak musím to prohlídnout." A prohlíží dosud a každodenně. Tahle španělská válka a vše co s ní souviselo, spůsobila mu mnoho mrzutých a bolných chvil. Však nikdy neshledal jsem ho v takové rozčilenosti, jako onehdy po té řežbě u Manily. "Tohle je hanebnost", pravil, "a věčná skvrna na našem americkém jménu. Oni tam chtějí svobodu, samostatnost, svévládu a my vychloubační představitelé všech těchto lidských pokladů a jich vykřičení bojovníci, my svobodní a svobodymilovní Američané, odpovídáme jim smrtonosnými výstřely a vraždíme je po tisících: muže, ženy i děti. Či není to hanebnost? Nemusí se každý poctivý Američan, a my všichni, vždyť jsme také skutkem a citem Američany, zastydět až do těch hlubin své duše nad tímto, tak hrozným, tak nešťastným skutkem? Musí a musí! Oni prý začali, se namítá. Ať začal kdo začal; já pravím: *my začali*. My spůsobili to děsné krveprolití mezi nimi a zabili celou řadu svých dobrých a statečných dětí, svým velkopanským a panovačným vystupováním vůči těm po celé dlouhé věky ubohým a přece nyní tak chrabrým Filipincům. Oni šli nám přátelsky v ústrety, oni pomáhali nám a pomáhali vydatně v boji se Španěly, oni očekávali od nás příznivé rozhodnutí o jejich budoucím osudu a v traplivé nejistotě své, v níž udržováni byli po dlouhé měsíce, žádali ba prosili nás, abychom dali jim na jevo, co vlastně s nimi učiniti chceme a my, my odkopli je hůře než sami kdysi odkopnuti jsme byli od anglického trůnu, my ani slechu nedopřáli pověřenému vyslanci jejich Agoncilovi, my v jeho osobě uráželi je bezpříkladně hanebně, my zacházeli s nimi jako s rebely, s rebely proti naší autoritě, ač jim do rukou vtiskla zbraň touha po svobodě a setřesení se sebe jha španělského, což své doby všichni jsme schvalovali. Oni stojí proti americkému národu a jeho právoplatné vládě ve zbrani co rebelové, ale jako bojovníci za samostatnost a samosprávu, jež jim po právu mravném i právu vítězů náleží. Oni chtějí, což jejich jest, abych tak řekl před bohem i lidmi, a my nemáme žádné právo jim to upírat. Oni bojovali za tento statek mnohá a mnohá leta, což dokazuje že rozumí svobodě a váží si jí, a my nemáme žádného práva státi jim v cestě a brániti dosažení cíle žádoucího. Uznáváme-li právo Kubánců na samostatnost, o co menší je ono Filipinců? O nic, naprosto o nic. Blábolení o jejich neschopnosti ku samosprávě je drzá, domýšlivá mluva, hodna uchvatitelů a tyranů, ale nikoli členů národa pokročilého a lidovládného. Kdo má, pro bůh, pod sluncem právo rozhodovati o tom, který národ je schopným samosprávy a který ne? Každý je schopen samosprávy dle svého spůsobu a kdykoli ujal se jiný národ vlády nad ním s úmyslem dáti mu vládu lepší, než on sám si dáti dovede, zotročil jej, opakuji, hochu, zotročil jej. Nu a je fajnové otroctví lepší než hrubá samospráva? Já pochybuji! Tímtéž právem mohli by si osobovati rodiny nadvládu nad jinými rodinami. Jsou rodiny výborně, dobře, špatně a mizerně spravované. Proč neměly by ty lepší vzíti vrchní správu nad těmi horšími? A snad dalo by se toto zasahání do práv jiných lidí spíše a lépe omluvit, než otročení národa národem. Neb pro všechny světy, kdo medle dal nám neklamné vysvědčení, že my dovedeme Filipincům lépe vládnout, než oni sami sobě, neb než toho dovedli Španělé? Co víme my o jejich národních tužbách a jejich přáních? O jejich ideálech, neb zase hmotných potřebách? Nic, docela nic. Jak tedy můžeme uspokojiti je lépe než oni sami, když všechno to znají? Darebnost, samá darebnost. My měli říci jim, co řekli jsme Kubáncům: "buďte spokojem a bez starosti, až se vše srovná a do pořádku uvede, dáme Vám vaši vytouženou a vybojovanou samosprávu." Tím mohli jsme předejít všemu rozčilování a krev už nemusela téci žádná. Pro ukojení své sobeckosti mohli jsme si vyhradit některé tam výhody a aby nikdo nemohl nám z té strany škodit, tož držet nad nimi svou nyní už věru mocnou ruku. A to bysme se byli zachovali jako Amerikáni a udrželi si svou pověst jako národa svobodného a svobodymilovného. Ale krveprolití z neděle dne 5ho února 1899 tu dobrou, krásnou pověst poskvrnilo. Vystoupili jsme tu ne co osvoboditelové, ale co podmanitelové. Obávám se, milý hochu, že od osudného toho dne datovati se bude úpadek naší republiky a byl bych velmi rád, kdybych se klamal. A klamat se mohu, neb jádro lidu, ba jistě veliká většina jeho nesouhlasí s tou prokletou politikou podmanitelskou, jíž fajnověji zovou politikou rozpínavost, ač by spíše *vypínavostí* zvána býti měla. Podaří-li se tedy lidu zlomiti ještě v čas panskou moc a uvésti zase k plnému uznání zásady lidové, vše se může zase na dobré obrátiti; ale jestli to se nestane a dost záhy nestane, bude zle. Budeme mít zámořské osady, obrněná pobřeží, sílu válečných lodí, sto tisíc a více vojska, hromadu generálů a admirálů, časté škandály, občasné půtky a vojny, stále větší národní dluh a neustálé válečné daně, z toho rostoucí chudobu, klesání mzdy, hojné a bezvýsledné stávky a nadevším roztomilou vládu ve znamení bodáku a dollaru, od níž není vykoupení, než jen její vlastní smrtí. A smrt vlád, umírajících jen hnilobou a zkažeností vlastní, je po čertech zdlouhavá. Špatná vyhlídka, špatná, ale doufejme ještě, že ji dobří lidé od země této odvrátí a dvě neb tři prospívající republiky, Kuba, Filipiny a Porto Rico, září štěstí svého svítiti jí budou na dalším postupu ku svobodě a blahobytu všech, doma jako venku." Tak skončil můj strýček a já nadšeně zvolal: amen, to jest, staniž se.

Vzpomínky dědečkovy Pan John Wolfe z Mapleton, Ia., sděluje následovní: "Četl jsem velmi mnoho v listu Christian Oracle a jiných časopisech o vyléčeních Dra. Petra Hobokem provedených. Pamatuji se, že jsem slýchal mého děda a otce mluviti o veliké zručnosti starého Dra. Petra, dědečka Dra. Petra Fahrneye, nynějšího majitele Hoboka. Byl po léta jejich domácím lékařem v okresu Washington Md. Jmenovali se Hamiltonové. Dědečkovo jméno bylo George a otcovo Frank.

Lék nemůže přežíti století, leda by byl cenný. Jest tomu přes sto let, co Dra. Petra Hoboko starým Drem. Petrem Fahrneyem bylo objeveno. Jest to složenina bylin, kořínku a listů. V čištění krve osvědčilo se vždy skvěle. Nelze ho dostati v lékárnách. Prodává se pouze od zvláštních místních jednatelů. O další poučení dopište na Dra. Petra Fahrneye, 112 114 S. Hoyne Ave., Chicago, Ill.

Jediná dráha do Chicaga,

která cestujícím poskytuje každodenní vlaky a jízdu do Chicaga za světla denního, je North Western dráha. Vlak vyjíždí z Omahy v 6:40 ráno a přijíždí v 8:15 večer tehož dne do Chicaga. Vlak tento jest v popředí doby nynější a jest u cestujícího obecenstva omažského nejoblíbenějším. Jiné rychlovlaky vyjíždí každodenně do Chicago v 4:55 a v 6:55 večer. Cestovní lístky můžete obdržeti na Farnam ulici v čísle 1401, v městské písárně dráhy "THE NORTH WESTERN LINE."

Cechové a jejich zápas o samosprávu.

Náklacem Pok. Záp. vydána byla v brožůrce přednáška pod výše uvedeným názvem, kterou připravil p. L. J. Palda pro literární klub Astorovy knihovny v New Yorku a upravil pak pro měsíčník Midland Monthly. Tento český překlad přednášky tvoří brožůrku 40 stránek, obsahující vyobrazení Jana Husa, Jana Žižky, Jana Amose Komenského a Josefa Jungmana. Cena pouze 10c., třeba v kolkách. Dva sešity měsíčníku Midland Monthly, obsahující tutéž přednášku v angličině, za 25ctů.

Pokrok Západu,
Omaha, Neb.

Úplný seznam knih k dostání zdarma v knihkupectví Pokroku Západu.

Užitečný a laciný dar,

který můžete věnovat svým manželkám i dcerám.

Potřebujete dokonalý šicí stroj?

Můžeme právem říci, že šicí stroje "Pokrok Západu", které jsme po minulých 6 neb 7 roků naším odběratelům nabízeli, jsou dokonalejšími nežli stroje nabízené kterýmkoliv jiným časopisem českým. Každý rok utvrzuje nás v tomto přesvědčení, neboť ačkoliv stroje "Pokrok Západu" nabízíme na zkoušku na 30 dnů a komu by se nelíbil v jakém ohledu, tomu vrátíme peníze zpět a přijmeme stroj od něho po zkoušce zpátkové, přece dosud nepřihlásil se nikdo, jenž by byl chtěl stroj vrátiti. To jest dostatečným důkazem, že šicí stroje "Pokrok Západu" jsou nejdokonalejšími, tak dokonalými, jak vůbec které stroje býti může.

Až posud prodávali jsme, prodáváme a ovšem prodávati budeme stroje s obyčejným zařízením, při kterémž svršek, totiž část obsahující hlavní pracující část stroje, připevněn jest na ploše stolku nehybně. Však moda vyžádala si též změnu ve stavbě šicích strojů. V nejlepších domácnostech chtějí míti nyní stroje, při kterýchž svršek, čili část obsahující celé pracující ústrojí stroje, spouští se pod plochu stolku šicího a na místě obyčejné bedničky, kterouž se pracující část při obyčejných strojích přikrývá, přiklopí se stroj pouze deskou na pantech zavěšenou, tak že tvoří šicí stroj, když jest po práci, uzavřený, rovný stolek, jak viděti jest na stroji tuto vyobrazeném. Tento nový druh soustavy šicích strojů nazývá se

Drop-Head Cabinet.

DROP HEAD CABINET Čís. 4.

Jelikož pečujeme vždy o to, aby naším čtenářům a odběratelům dostalo se vždy to nejlepší a nejnovější, proto s potěšením sdělujeme, že jsme učinili opatření takové, abychom mohli šicí stroje tohoto druhu naším odběratelům poskytovati a sice za cenu až úžasně nízkou, vzhledem ku obyčejné ceně krámské.

Drop head cabinet stroje prodávány jsou jednateli za $65 hotově aneb za $75 na splátku. My obstaráme naším předplatitelům "drop head cabinet" stroj Pokrok Západu, se zaručením úplné spokojenosti a vrácením peněz do třiceti dnů, když by se nelíbil, jak následuje:

Stroj Drop-head Cabinet Pokrok Západu, čís. 5, s třemi šuplíky po každé straně a jedním uprostřed $26.00

Tentýž stroj čís. 4. s 2 šuplíky po každé straně a jedním uprostřed, jak viděti jest na vyobrazení, ... $25.00

Tentýž stroj číslo 3, s jedním šuplíkem na každé straně a jedním uprostřed $24.00

Ovšem že mimo "drop-head cabinet" prodávati budeme též nadále jako dosud stroje obyčejné soustavy, jakéž jsme po minulá léta odběratelům našim k jejich úplné spokojenosti obstarávali a sice stroj "Pokrok Západu" jak viděti jest na vyobrazení následujícím prodáváme za následující ceny:

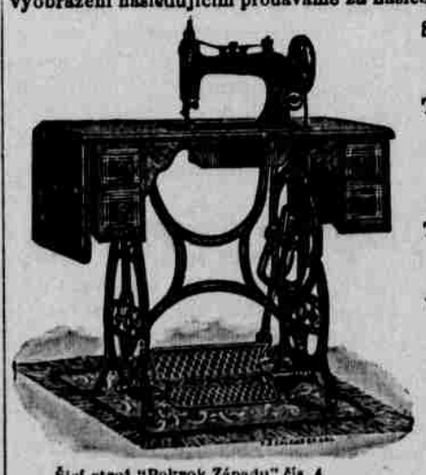

Šicí stroj "Pokrok Západu" čís. 4.

Stroj "Pokrok Západu" čís. 5, s 3 šuplíky po každé straně a jedním uprostřed $24.00

Tentýž stroj čís. 4, s 2 šuplíky po každé straně a jedním dlouhým uprostřed, jak viděti na vedlejším vyobrazení $23.00

Tentýž stroj čís. 3, s jedním šuplíkem po každé straně a jedním uprostřed $22.00

Všechny tyto stroje jsou téže soustavy a téhož dokonalého sestavení. Rozdíl v ceně činí pouze a jedině jen počet šuplíků. Stroje dodáváme buď z dřeva ořechového — tmavé, aneb z dubového, světlé, dle přání.

V ceně, kteráž jest výše uvedená za stroje, zahrnuto jest již i předplatné na časopis na rok.

Každý stroj opatřen jest českým i anglickým návodem k zacházení s ním.

Všechny tyto stroje zhotoveny jsou co nejdůkladněji zručnými řemeslníky, z nejlepšího materiálu a jsou elegantní úpravy. Člunek jest nejnovějšího a nejjednodušího zařízení, tak zvaný samonavlékací. Cívka vloží se do člunku a pouhým zatáhnutím za konec nitě jest člunek navlečen. Jehla jest samousazovací, totiž vložíme li ji pravým spůsobem do žlábku, tedy usadí se bez jakékoliv zvláštní pozornosti pouhým zastrčením sama do pravé polohy. Každý stroj má též samočinný navíják a všechny potřebné přístroje, jako obrubovákv, zapošívaky, sběráky atd. úplnou sbírku v úhledné skřínce, kteráž obdrží se zdarma.

Nevedeme obchod v šicích strojích a neprodáváme je k vůli výdělku. Aniž jsou stroje, které nabízíme, špatnější, proto jen, že jsou lacnější. Jednajíce pouze jen ve prospěchu a zájmu našich čtenářů, opatřujeme tyto stroje přímo z továrny, za hotové a za ceny tovární a ušetříme tím tak polovici až 2 třetiny výlohy, kteráž by plynula co výdělek do kapes státních jednatelů a místních i podomních jednatelů, kteří všichni chtí a musí býti živi a musí proto vydělávati.

Opakujeme, co jsme svrchu pravili:

Zaručujem úplnou spokojenost a nabízíme všem kdož stroje od nás koupí, jestliže by shledali do 30 dnů, že by v jakémkoliv ohledu, buď v dokonalosti, úhlednosti, práci neb v čemkoliv jiném nevyrovnal se nejlepším strojům, může jej do té doby kdykoli vrátiti a obdrží své peníze nazpět.

Každý z těchto strojů zaručen jest na 5 roků a sice zaručuje se, že jest nejnovější soustavy, dobře zhotoven, s nejnovějšími zdokonaleními, že jde tak tiše a lehce jak jen který stroj jíti může a kterákoliv část by se osvědčila vadnou jakýmkoliv způsobem a poškodila se, bude nahrazena. Záruka nevztahuje se na přístroje, ani na jehly atd.

Rodina.

Mimo stroje výše uvedených nabízíme odběratelům našim též stroj lacnější, jakýž obyčejně časopisy jiné svým odběratelům opatřují. Jest to stroj "Rodina". Stroj tento liší se od výše uvedených tím, že určen pouze jen pro domácnost, pro práci domácí a proto jest poněkud skromnější a ačkoliv pro veškeren domácí práci postačuje úplně a konají ji dokonale, pro práci krejčovskou bychom jej odporučovati nemohli. Stroj tento jest rovněž velice jednoduché a proto trvanlivé soustavy, opatřen jest též samonavlékací cívkou a samočinným navíjákem a zdokonalenými přístroji, tak jako stroj Pokrok Západu a zaručen jest na pět roků. Tyto prodáváme a opatřujeme našim odběratelům za následující úžasně levné ceny:

Čís. 2, s 3 šuplíky $16. Čís. 4, s 5 šuplíky $17. Čís. 5, se 7 šupl. $18.

V této ceně zahrnuto je ovšem též již předplatné na rok na Pokrok Západu aneb Hospodář. K těmto strojům české návody nemáme. Adresujte jednoduše:

Pokrok Západu, Omaha, Neb.

Rukopisy Králodvorský a Zelenohorský.

Nejstarší básnické památky české, vyšlé nákladem Pokroku Západu.

K nim připojen jest fotolitografický snímek čtyř stran původních rukopisů a provází je vysvětlivky o původu, nálezu a sporu o jich pravost a důkladná přednáška o jich kulturním významu, kterou měl dne 25. května '90 v síni Tél. Jed. Sokol v Chicagu p. J. A. Oliverius. Rukopisy zahrnují následující zpěvy hrdinské, milostné a zlomky:

Rukopis Králodvorský:

Záboj a Slavoj (v původním znění staročeském).—Ctimír a Vlaslav.—Jaromír a Bohuslav.—Beneš Heřmanov.—Jaroslav.—Liduše a Lubor.—Zbiboh.—Helen.—Kytice.—Opuštěná.—Rár.—Žehalice.—Skřivánek.—Jahody.

Rukopis Zelenohorský:

Báseň "Libušin soud" a zlomek básně "Sazim."

Cena pouze 25c. Adresujte: **Pokrok Západu, Omaha, Neb.**